

Zsidó törvények és rendelkezések

Numerus clausus/ 1920. évi XXV.tc/: magyarul zárt szám azt jelentette, hogy csakis a vallási és közoktatási miniszter által meghatározott keretszámok alapján vehettek fel diákokat az egyetemek. / Ma is sokan mondják, hogy nem volt egyedi szabály a világban...de a törvény azt is kimondta”..nemzethűség, erkölcsiség és olyan számban, ami kiképezhető...és az országban élő népfaj vagy nemzetiség országos arányszámát / vagy annak 9/10-ét/ lehetőleg elérje./ A törvény hatására a következő nyolc évben 10,4%-ról 8,4%-ra csökkent a zsidó származású hallgatók aránya. A Népszövetség vitatta – a kormánynak magyarózkodni kellett..azt mondta a kormány, hogy az intézmények lényegét akarták megmenten..../ a zsidóktól persze.../ A kvótát 1928-ban megszüntették, de az iskolák már önállóan is alkalmazták...

Az első zsidótörvény/ 1938. évi XV. tc./: A társadalmi és gazdasági élet egyensúlyának hatályosabb biztosításáról – a szabadfoglalkozású állásoknál a tíz értelmiséginél többet foglalkoztató kereskedelmi, pénzügyi és ipari vállalatoknál 20 % lehet a zsidók maximális aránya, amit öt éven belül kellett elérni. Voltak mentességek – kitüntetés, háború, özvegy stb. Akik 1919. aug. 1. után kitértek is zsidók maradtak.

A második zsidó törvény/ 1939. évi IV.tc. /: A zsidók közéleti és gazdasági térfoglalásának korlátozásáról. Itt már fajilag határozták meg ki a zsidó. A törvény 6 %-ban maximalizálta a zsidók arányát a szellemi foglalkozásuaknál és megtiltotta alkalmazásukat – az állami közigazgatási, igazságügyi szerveknél és a középiskolákban. Az engedélyezett alá eső ipari és kereskedelmi ágazatokból teljesen kizárta alkalmazásukat./ Itt jöttek a strómanok../

A harmadik zsidótörvény/ 1941. évi XV. tc. /: A házassági jogról szóló 1894. évi XXXI.tc kiegészítése, módosítása és ezzel kapcsolatos fajvédelmi intézkedések. Mindenki zsidó, akinek két nagyszülője az izraelita hitfelekezet tagjaként született. Megtiltotta a vegyes házasságokat és zsidó nem zsidó közti nemi kapcsolatot is.

Akkor összesen hány zsidó törvény, törvénycikk és miniszterelnöki, miniszteri rendelet volt 1920- 1944.márciusig: Karsai László kutatásai szerint 267 db és ebben nincsenek benne a helyi települési rendeletek.. **A megszállás utánra** már a kiirtás megszervezése maradt, amely a magyar hatóságok, belügyi szervek, a nyilasok és német megszállók közös munkája volt - **Nem történhetett volna meg, ha a Horthy- korban nem különítették volna el lépésről lépésre a zsidóságot a „Többségi társadalomtól”**

A kamenyec-podolszkiji deportálás/ 1941. aug. 27-28. / : 18-20 ezer zsidó menekült a környező országokból és ezekből 18 ezer főt Körösmezőre szállították, akiket SS alakulatok a helyi zsidókkal együtt elkezdtek kivégezni. Több tiltakozás után 3 ezer fő megmenekült.

Az újvidéki razzia /1942. január 20-23. /: A magyar csendőrség katonai alakulatokkal együtt 3340 főt lőtt a jeges Dunába, akik közül 700 fő zsidó volt. Partizánveszély volt az ok, de a magyar hatóság is eljárni akart, de Németországba menekültek. Vezetőjüket háború után kiadták Jugoszláviának, ahol kivégezték.

1942. márciusában Kállay Miklós lett Magyarország miniszterelnöke, aki el akarta szakítani a magyar-német együttműködést/ kilépni a háborúból és a zsidópolitikáját sem akarta a náciknak / Nyolc alkalommal is tárgyalt a németekkel....A német megszállás után változott a helyzet..!!!

/ Dr. Sebes József /